

OSNOVNE ŠOLE BOŽIDARJA JAKCA

Šolsko leto 2009/10

Spet novo šolsko leto, spet nova številka našega šolskega časopisa. S skupnimi močmi se daleč pride.

V tokratni številki smo zbrali veliko zanimivega. Prinašamo novice s humanitarnega, ekološkega, športnega, naravoslovnega področja, vtise iz šol v naravi ter različnih dejavnosti, v katere se učenci naše šole veselo vključujejo.

Tokrat sem tudi sama dala intervju, ki vam ga predstavljam v uvodniku. Moje misli in besede malo drugače.

interview

NAŠA NINA

OSNOVNI PODATKI ŠOLE

USTANOVITELJ ŠOLE

Mesto Ljubljana

SEDEŽ ŠOLE

Nusdorferjeva 10, 1000 Ljubljana

RAVNATELJICA Nataša Krajncan

Urednica

Nina Bernard

Člani časopisnega krožka

Katarina Ilić, Laura Končina,

Polona Smrekar, Manca Škrbec,

Anita Tara, Lana Tomič, Eva Tusič

Lektoriranje

Petra Tomažin

Priprava za tisk

Beton & Vrbinc Co.

Tisk

Artpro

URADNE URE

tajništvo: vsak delovnik

9.30–11.30 in 13.00–14.00

računovodstvo: vsak delovnik

9.30–11.30 in 13.30–14.30

TELEFONSKE ŠTEVILKE

IN NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE

tajništvo

01 520 66 50

fax 01 520 66 60

tajnistvo@os-bozidarjakca.si

ravnateljica

01 520 66 51

ravnatelj@os-bozidarjakca.si

pomočnica ravnateljice

01 520 66 58

pomocnik@os-bozidarjakca.si

zbornica

01 520 66 52

svetovalna služba

01 520 66 53

svetovalne@os-bozidarjakca.si

športni kabinet

01 520 66 55

sport@os-bozidarjakca.si

knjižnica

01 520 66 56

knjiznica@os-bozidarjakca.si

računovodstvo

01 520 66 57

racunovodstvo@os-bozidarjakca.si

zobna ambulanta

01 548 20 04

PŠ Hrušica

01 544 36 45

hrušica@os-bozidarjakca.si

fax PŠ Hrušica

01 544 36 46

SPLETNE STRANI

www.os-bozidarjakca.si

Saj vem, da veste, da je Nina Bernard urednica našega zanimivega šolskega časopisa. Nina pa je tudi moja sodelavka. Nekaj let sva delali skupaj. Sodelovati z njo mi je bilo v posebno veselje. Vedno je bila pripravljena na konstruktiven dialog. Bila je odprta za nove izzive pri šolskem delu.

Rada ima različne oblike in metode dela. Po duši je športnica in učiteljica z velikim srcem ter neusahljivo pozitivno naravnostjo do sveta. Zmore se živeti v otroka, ga razumeti in ga ustrezno voditi. Po poklicu je socialna pedagoginja. Ob delu je zaključila še izobraževanje o šolski in družinski mediaciji. To svoje znanje pridno in vestno uporablja v praksi. Prosila sem jo za kratek intervju.

1. Katere vrednote so ti v življenju najpomembnejše?

Težko se je odločiti za najpomembnejšo. Vsekakor pa so mi pomembne: iskrenost, zaupanje, odgovornost do sebe in drugih, ljubezen do drugih, življenja, narave, znanja, gibanja ... Vse to in še več.

2. Kakšen se ti zdi odnos učitelj–učenec?

Odnos se je zelo spremenil, odkar sem sama hodila v šolo. Verjamem, da sta učitelj in učenec lahko prijatelja, vendar ostaja učitelj tisti, ki vzgaja, vodi in uči. Odnos je medsebojno spoštovanje, ki temelji na zaupanju in pogovoru. Vsak odnos zahteva veliko energije, razumevanja ter sprejemanja drugačnosti. Pri odnosu učitelj–učenec imamo še posebno odgovorno nalogo, kajti mi smo vzgled, ki mu otrok sledi in se uči. Veliko se od učencev naučimo tudi mi. Vendar ne smemo pozabiti, da v tem odnosu tudi učenec spoštuje učitelja in sprejema svoj del odgovornosti.

3. Kje vidiš največjo težavo?

Težav je več. Ena najpomembnejših je bombardiranje učitelja z birokracijo in infleksibilnimi učnimi načrti ter čedalje večjimi zahtevami. Čedalje več je učiteljev, ki so sposobni iti preko tega in delati po svoje, na svojo odgovornost. Težko si je vsak dan vzeti čas za odnos z učencem. Če to uspe, se vsekakor pozna na razredu. Takrat se tkejo niti prijateljstva, zaupanja, sodelovanja, ustvarjanja. Takrat postane učilnica gnezdo, v katerem se otrok in učitelj počutita varno in sprejeto. Dober učitelj se zaveda svoje vloge, poslanstva in kljub slabim pogojem išče nove poti.

Pri odnosu učitelj–učenec bi izpostavila še eno pomembno stvar. Odnos starši–učitelj. Če ni zaupanja, spoštovanja, sprejemanja med starši in učiteljem, potem je težko na čemer koli graditi. Otrok včasih preživi v šoli več ur kot doma. V tem času gradi zanj zelo pomembne odnose. Dela tudi napake in se uči. Včasih z nezaupanjem lahko podremo vse, kar je otrok do takrat zgradil.

4. Kaj se ti zdi bistveno za uspešno vodenje manj vodljivih otrok?

Potrpežljivost, razumevanje in doslednost. Noben otrok ne nagaja in moti pouka na-

laš. Vedno se v ozadju skriva nekaj, kar mora učitelj ugotoviti. Morda je to želja po pogovoru, pogledu, dotiku, pomoči, večji pozornosti ... Včasih iščejo samo meje, ki jih nujno potrebujejo za varnost. S svojim neprilagojenim vedenjem sporočajo: »Ustavi me, ker se sam ne zmorem!«

5. Kaj bi spremenila v današnjem vzg. izobr. sistemu?

Posvetila bi več časa učenju socialnih veščin, stvarjem, ki so še pomembnejše od znanja (komunikaciji, vrednotam, čustvom, reševanju konfliktov, razvijanju vživljanja v druge, sodelovanju, pomoč drugim ...). Ocenjevali bi začela vedenje.

Učiteljem bi vrnila avtonomijo in jim zaupala, da bodo zelo dobro opravili svoje delo. Ocenjevala bi tudi njihovo delo in dobrega nagradila, slabega pa poskušala popraviti.

6. Ali se ti zdi delo v razredu z znanjem o mediaciji lažje? Zakaj?

Vsekakor. Pri mediaciji nikoli ne iščeš krivca za nastali konflikt, ampak omogočiš udeležencema v konfliktu, da si prisluhneta, in jima vrneš odgovornost za iskanje rešitve konflikta. Umetnost pri mediaciji je postavljanje vprašanj, ki otroke pripelje do spoznanja in jim pomaga prepoznati svoje želje in želje drugega, ki so ključnega pomena pri iskanju rešitve.

Veščine mediacije mi pomagajo tudi pri komunikaciji s starši, ki so pogosteje zahtevnejši od otrok.

7. Kaj bi napisala na prvo stran knjige, ki bi jo dala za popotnico učencem?

Hodite po svetu z odprtimi očmi.

Prisluhnite sebi in drugim.

Zaupajte vase.

Imejte odprto srce.

Ohranite otroka v sebi.

Smejte se in jokajte.

Zelo lepo je delati z vami.

Nina, hvala za sodelovanje. Ostani taka kakor si – svetla zvezda na našem pedagoškem nebu.

Helena Ruparčič Polončič

Novosti na športnem področju

Prenova spletne strani

Ob prenovi naše spletne strani smo popestrili tudi informacije na športnem področju. Dodali smo novi rubriki, ki se vse bolj širita in bogatita, in sicer: naši bivši učenci vrhunski športniki ter portreti naših perspektivnih športnikov. V zaključni fazi izdelave je tudi kronologija dogodkov in uspehov od ustanovitve naše šole, od leta 1992, pa do danes.

www.os-bozidarjakca.si

Naši bivši učenci vrhunski športniki

Kar pomnimo, se je naša šola vedno ponašala z odličnimi rezultati na športnem področju. Zato ni naključje, da so naši učenci dosegali in še dosegajo vrhunske rezultate. Konec osemdesetih in v prvi polovici 90. let, je bila naša šola znana po močni košarkaški ekipi tako fantov kot deklet.

Fantje so večkrat osvojili naslov državnih prvakov, dekleta pa so bile dvakrat podprvakinje. V tem obdobju sta v naši šolski reprezentanci nastopila danes vrhunska košarkarja, **Radoslov Nesterović** (drugi igralec iz Slovenije), ki je svojo pot na-

daljeval v najmočnejši ligi NBA, ter **Jaka Lakovič**, ki trenutno igra za španski klub iz Barcelone in je v letošnjem letu na Evropskem prvenstvu na Poljskem odigral vrhunsko ter z našo reprezentanco osvojil najboljšo slovensko uvrstitev. Naš učenec je bil tudi **Zoran Klemenčič**, eden izmed prvih Slovencev med profesionalci v kolesarstvu.

Mnogo učencev iz našega šolskega okoliša je treniralo oz. še trenira hokej in so člani naše hokejske reprezentance, brata **Matej** in **Andrej Hočevar**, **Jernej** in **Matic Jančar**, **Rok Čačič**. V atletski državni reprezen-

tanci sta tudi **Luka Križaj** – desetbojec in šprinter **Jaka Jerančič**. Seveda je kar nekaj naših učencev uspelo tudi v drugih športnih panogah: **Gregor Režonja** (nogomet), **Mojca Šuštaršič** (ritmična gimnastika), **Laura Črnigoj**, **Teja Kropivšek** in **Monika Kos** (košarka), **Miha Malus** (alpsko smučanje), ter **Luka Levec** in **Peter Bizjak** (perspektivna plavalca) ...

Ker še vedno spremljamo njihovo športno pot in smo ponosni nanje, je prav, da jim namenimo nekaj besed tudi na naših športnih straneh.

Jaka Lakovič – košarka

mlajše, kasneje pa tudi starejše selekcije KK Slovana. Za šolo je seveda igral košarko, zaradi svoje hitrosti in eksplozivnosti pa je več kot uspešno nastopal tudi v šolski atletski reprezentanci, in sicer v skoku v daljino.

Jale, kot ga kličejo prijatelji, je rojen 9. 7. 1978 v Ljubljani. V Sloveniji je najprej igral za matični klub Slovan, nato pa v sezoni 2001/02 prestopil h Krki, s katero je nastopal tako v slovenskem prvenstvu kot tudi v Evroligi. V času igranja za Krko je na tekmi Evrolige dosegel eno najvišjih ocen, 55.

Kariero je nadaljeval v grškemu klubu Panathinaikos, s katerim je osvajal grška državna prvenstva ter se uvrščal na Final four Evrolige. V sezoni 2006/07

se je preselil v Španijo, kjer je še danes eden od nosilcev igre pri Barceloni.

Lakovič je že dolgo član slovenske reprezentance, kjer igra na mestu organizatorja igre. Z njo se je udeležil vseh večjih tekmovanj v zadnjem času. Prvi nastop za izbrano vrsto seže v leto 2001, in sicer proti Španiji. Na uradnih tekmah je zastopal slovenske barve 44 krat in dosegel 479 točk, kar ga uvršča na 9. mesto večne lestvice. Prav letos je na Evropskem prvenstvu na Poljskem veliko pripomogel k temu, da je Slovenija dosegla dosedaj najboljšo uvrstitev – 4. mesto in si s tem zagotovila tudi nastop na Svetovnem prvenstvu, ki bo drugo leto.

Je učenec prve generacije, ki je končala osnovnošolsko obveznost na OŠ Božidarja Jakca. Tudi Jaka je začel z igranjem košarke na naši šoli v krožku, in sicer v 4. razredu, pod vodstvom Slovanovega trenerja Gorazda Nograška. Zelo hitro, zaradi dobrih motoričnih sposobnosti, predvsem pa ljubezni do košarke, je začel igrati za

Portreti naših perspektivnih športnikov

Katarina Beton, 8. b – badminton

Za badminton sem se navdušila sama. Začela sem s krožkom v šoli ter se kmalu zatem vpisala v badmintonsko šolo BIT. Po enem letu med začetniki, sem bila sprejeta v badmintonski klub BIT.

Treniram štirikrat na teden po dve uri, kadar pa v soboto nimamo turnirja, imamo treninge tehnike tudi ob sobo-

tah. Turnirji so večinoma celodnevni ob sobotah, mednarodni pa ponavadi trajajo od petka do nedelje.

Igrala sem že na veliko tekmah, od državnih prvenstev do tekmovanj za mladinsko lestvico BZS, mednarodnih turnirjih ter ekipnih prvenstvih. Kot doseganje največje uspehe bi izpostavila 1. mesto na ekipnem državnem prvens-

tvu do 13 let, 3 zlate medalje na odprtem turnirju BIT open ter srebrni medalji v dvojicah, na mednarodnih turnirjih Srebrna žogica Lendava in Tom Youth Internacional.

Želim si še močno izboljšati tehniko in kondicijo. Moj cilj je priti v slovensko mladinsko reprezentanco.

Monika Pust, 8. b – badminton

Za izbrano športno panogo sem se odločila sama, ker mi je bil ta šport že od nekdaj všeč. Najprej sem badminton igrala na krožku v šoli, potem so me starši vpisali v badmintonsko šolo BIT, kasneje sem bila sprejeta v badmintonski klub BIT.

Treniram trikrat do štirikrat tedensko po dve uri. Kadar med vikendom ni tur-

nirja, imamo trening tudi v soboto. Turnirji potekajo ponavadi cel dan.

Udeležila sem se že veliko tekem. Bila sem že na državnih in mednarodnih tekmovanjih. Mogoče lahko omenim državno prvenstvo do 13 let, na katerem sem osvojila 3. mesto ženskih dvojic. Na mednarodnem tekmovanju sem letos v kategoriji do 15 let osvojila 3. mesto

mešanih dvojic. Bilo je še veliko drugih uspehov, vendar sta mi ta dva ostala v najlepšem spominu.

Moja vzornica je igralka Maja Tvrdy, ki je Slovenijo zastopala na olimpijskih igrah v Pekingu. Všeč mi je predvsem zato, ker ima zelo dobro tehniko in ker je zelo uspešna na vseh tekmovanjih. Moji cilji so, da bi imela čim več lepih uspehov ter izboljšano tehniko badmintona.

Portreti naših perspektivnih športnikov

Leon Bedjanič, 6. a – nogomet

Usmeril sem se sam, ker sem že od rojstva športnik. Najprej sem se usmeril v atletiko, potem sem nadaljeval pri smučarskih skokih, zdaj vztrajam pri nogometu v klubu Bravo. Treniram štirikrat do petkrat tedensko, vsako soboto ali nedeljo pa imam tekmo. Moj dosednji uspeh je bil doseženo ekipno 3. mesto v B nogometni skupini. Moj največji vzor je nogometaš Fernando Torres.

Moj cilj je, da bomo s to ekipo prvi na lestvici na koncu sezone, moja želja pa je, da bom nekoč igral v angleški ligi Barclays.

Nastja Milošević, 9. a – rokomet

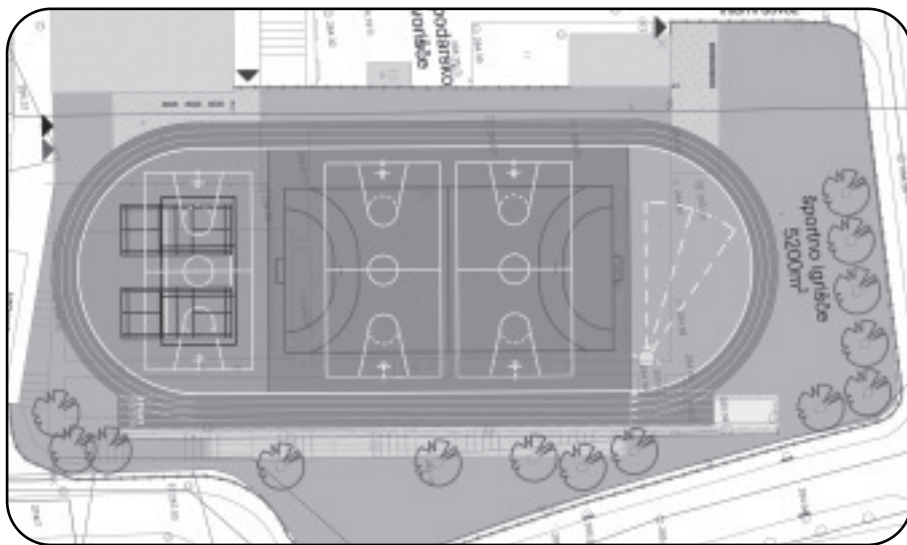
Rokomet treniram že od svojega sedmega leta. Prvič sem začela trenirati na pobudo moje najboljšje prijateljice Ane Čačič, s katero še zmeraj treniram. Prve treninge sva obiskovali na OŠ Karla Destovnika Kajuha. Zdaj treniram pri rokometnem klubu Krim.

Treninge imam petkrat tedensko, v soboto imamo tekme, včasih pa imamo trening tudi ob nedeljah (tudi počitnice niso izjema). Rokomet je šport, ki me resnično veseli. Z ekipo, s katero se odlično razumem, smo dosegle odlične uspehe, med drugim tudi naslov držav-

nih prvakinj (l. 2007), naslov državnih podprvakinj (l. 2008) in nazadnje naslov evropskih prvakinj (l. 2009 – Barcelona, granollers cup). Osebnostno pa sem bila proglašena za najboljšo igralko na mednarodnem turnirju v Barceloni. Moj vzor so vsi uspešni rokometarji in rokometaršice, še posebej pa sta mi všeč Nikola Karabatić in Andrea Lekić. Moji cilji so še naprej uspešno trenirati rokomet in doseči še veliko uspehov.

Obnova našega zunanjega igrišča

Najbolj veseli in ponosni pa smo, da se je projekt obnove našega zunanjega igrišča le premaknil iz mrtve

točke prejšnjih let. Dobili smo podporo s strani sveta staršev, športnih klubov, ki delujejo na naši šoli ali v

okolici, prijavili smo se na razpis Fundacije za šport in idejni načrt, kako naj bi naše igrišče izgledalo po prepotrebni obnovitvi. V to ni bilo vloženo malo dela, saj smo sami izdelali tudi DIIP. Menimo pa, da nas najtežji del še čaka. Namreč idejni projekt je finančno ovrednoten na 436.000 eur. Za tretjino sredstev lahko kandidiramo na Fundaciji za šport, ostali del pa bi po našem finančnem načrtu pridobili na Mestni občini Ljubljana in Ministrstvu za šolstvo in šport (pribl. 33 %). Del sredstev, v višini 25.000 eur, pa bi lahko s pomočjo sponzorjev ali donatorjev pridobila šola. Pri tem računamo na pomoč ostalih zaposlenih na naši šoli ter seveda na vas, starši.

tekmovanja

Ekipno tekmovanje v atletiki

Športna tekmovanja smo začeli v četrtek, 24. septembra 2009, in sicer v malem in velikem atletskem pokalu. Tokrat smo izjemoma sodelovali v skupini D in kljub hudi konkurenci osvojili veliko medalj.

Pri mlajših so na stopničke stopile: **Lara Grošelj** v teku na 60 m – 2. mesto, **Rebeka Bačar** prav tako 2. mesto v teku na 300 m ter **Šejla Šište** 3. mesto v novi disciplini, metu vorteksa.

V ekipnem delu tekmovanja so tako dekleta kot fantje osvojili 4. mesto v skupini D.

Še boljše rezultate so dosegli starejši učenci in učenke. Pri fantih sta osvojila medalji **Benjamin Mesić** z osvojenim 2. mestom v skoku v daljino ter **Matevž Jerebic**, 3. mesto v skoku v višino.

V ekipnem delu so fantje osvojili

4. mesto skupine D.

Tradicijo zadnjih let, dobrih uvrstitev na atletskih tekmovanjih, so ponovno potrdila naša starejša dekleta. Tokrat so naredile še korak naprej, saj so v jesenskem delu tekmovanja zbrale največ točk v Ljubljani in se tako uvrstile na državno ekipno tekmovanje v atletiki.

No, medalje so si priborile: **Nastja**

www.os-bozidarjajakca.si

ŠPORTNE NOVICE

u r e j a Darja Borovšek

Milošević 2. mesto, tek 60 m, **Eva Mustar** 3. mesto v teku na 300 m, 2. mesto **Monike Novak** v teku na 1000 m.

V skoku v višino smo sicer navajeni dobrih rezultatov, vendar zmaga **Tjaše Mehle** in to z novim šolskim rekordom 151 cm in še tretje mesto **Katarine Beton**, ki tudi ni kar tako. **Ema Barbič** je osvojila medaljo v skoku v daljino, tokrat srebrno, **Monika Pust** pa je bila bronasta v metu vorteksa. Tudi v zadnji disciplini atletskega tekmovanja so blestela naša dekleta, in sicer v štafeti 4 x 100 m, kjer so prepričljivo zmagala. V štafeti so tekle: **Nastja Milošević**,

Tjaša Mehle, Ema Barbič in Eva Mustar.

Za ekipno zmago deklet ni dovolj naštetih le dobitnice medalj, temveč so k temu uspehu veliko prispevale tudi vse učenke v naši atletski ekipi: **Nastja Milošević, Monika Dolničar, Saida Čehić** (60 m), **Eva Mustar, Naja Ferkov, Katja Strel** (300 m), **Monika Novak, Nika Hribernik, Nina Mislej** (1000 m), **Tjaša Mehle, Katarina Beton, Anja Banjanac** (višina), **Ema Barbič, Tina Hlebš, Leontina Dželadini** (daljina), **Andreja Pogačar, Špela Petek** (krogla), **Monika Pust, Manja Guček** (vorteks) ter dekleta, ki so tekla v štafeti – **Nastja, Tjaša, Ema in Eva.**

Šolski kros tekmovanja

Za prvi športni dan so učenci od prvega do petega razreda imeli kros. Prvi trije iz vsakega razreda so se uvrstili na občinsko tekmovanje, ki je potekalo 6. 10. v Tivoliju.

Prvi razred – dekleta:

1. Ana Hlinar (1. b)
2. Taša Kušter (1. PŠH)
3. Ida Križnič (1. a)

Prvi razred – dečki:

1. Rok Seljak (1. PŠH)
2. Vid Hočevnar (1. a)
3. Kenan Selimovski (1. PŠH)

Drugi razred – dekleta:

1. Zala Resman (2. b)
2. Lana Jovanić (2. PŠH)
3. Tia Kušter (2. PŠH)

Drugi razred – dečki:

1. Žiga Mehle (2. b)
2. Anes Huremović (2. a)
3. Lovro Tušar (2. a)

Tretji razred – dekleta:

1. Florentina Shala (3. b)
2. Lejla Selimovska (3. PŠH)
3. Maša Martinc (3. PŠH)

Tretji razred – dečki:

1. Nal Pungerčar (3. b)
2. Aldin Salanović (3. b)
3. Jure Čad (3. PŠH)

Četrty razred – dekleta:

1. Erika Pust (4. a)
2. Lila Slabe (4. PŠH)
3. Kaja V. Ljuboja (4. a)

Četrty razred – dečki:

1. Urban Barbić (4. PŠH)
2. Anže Avbelj (4. PŠH)
3. Dino Omanović (4. a)

Peti razred – dekleta:

1. Lucija L. Kastelic (5. a)
2. Maja Šučur (5. b)
3. Ana Čičak (5. b)

Peti razred – dečki:

1. Domen Rojko (5. a)
2. Ažbe Bačar (5. c)
3. Admir Haliti (5. a)

Vsem iskreno čestitamo!

Lana Tomič, 3. a

Nogomet

tekmovanja

V mesecu oktobru so sledila tekmovanja za fante v nogometu, kjer pa nam ni šlo najbolje od »nog«. Naša predtekmovalna skupina za starejše fante je bila izredno težka, tako da so na koncu osvojili 4. mesto. V ekipi so bili: Benjamin Mesić, Dejan Stevanović, Saša Spasojević, Miha Bezljaj, 9. b ter Adnan Golubović, David Tabaković, Jaka Feist, Matevž Jerebic, 9. a.

Tudi naši mlajši nogometaši niso razočarali z igro, potrebovali bi samo kanček več sreče za boljšo uvrstitev. Za ekipo so nastopili: Leon Bedjanić, 6. a, David Dedić, Blaž Banjanac, Adrian Smakići, Emil Ciriković, Marcel Rakovnik, vsi 6. b, Marko Nikodić, 6. c, Damir Kišmetović, 7. a, Gazmend Shabani, Alen Osmičević, 7. b.

Tekmovanje v odbojki

Tekmovanje v odbojki za starejša dekleta je organizirala naša šola. Zaradi neprihoda OŠ Vodmat, so

dekleta v sredo odigrala vse tekme v naši predtekmovalni skupini. Prvo tekmo so zmagale s kar veliko raz-

liko v točkah. V drugi pa so prikazale nekoliko slabšo igro (predvsem preveč napak pri servisu), zato je sledil poraz z OŠ Trnovo. Z osvojenim drugim mestom v naši skupini, so se kljub temu uvrstile v 1. ljubljansko ligo in upamo, da bodo tudi tam uspešne. Za ekipo so igrale: Tjaša Mehle, Nastja Milošević, Tina Hlebš, Marina Pejanović, Anja Banjanac, Hana Begić, 9. a, ter učenki 7. razreda Špela Petek in Šejla Šistek.

Športna himna in maskota

V mesecu septembru smo razpisali nagradni natečaj za pridobivanje maskote ali zaščitnega znaka naše šole na športnem področju ter himne, s katero bi lahko športno navijali za naše športnike. Glede razpisa smo malo razočarani, saj smo pričakovali večji odziv naših učencev. Veliko več prispevkov je bilo pri ustvarjanju himne, zelo malo pa se je oddalo idejnih zasnov za športni znak šole. Zato smo se učitelji športne vzgoje odločili, da izberemo le himno. Pri izboru maskote oziroma znaka bomo še malo počakali ter prosili za pomoč učitelja likovne vzgoje oziroma računalništva.

Najboljša himna po izboru učiteljev ŠVZ

Športna himna
Naša šola,
šola mala, vse medalje bo pobrala.
Rokomet, kros, nogomet,
to nas ne skrbi,
saj vsepovsod zmagujemo mi.
Vsak pokal v naše roke pride,
naša šola brez praznih rok ne odide.
Na atletiki se odlično odrežemo,
vse rekorde mi presežemo.
Športna pot pri učenju nas ne ovira,
super športniki smo mi,
vsak od nas se dobro uči.
Nastja Milošević, Marina Pejanović

Športna himna

Mi smo Jakci, mi smo športni asi.
Na tekmovanjih zmagujemo,
tekmece premagujemo.
Ko rečejo 1, 2, 3, pištola počí,
in tako hitro stečemo,
da se kadi, da za nami buljijo vsi.
Ko se vrnemo v šolo,
nas pričakajo in vzklikajo 1, 2, 3,
polna omara medalj in pokalov že hiti.
Igor Sabljí, 7. a

Športna himna

Na Jakcu šport se razvija,
in nasprotnike premaguje,
jih poučuje kako se zmaguje.
V športu nam gre odlično,
saj zmagujemo pravično.
Včasih nam gre, včasih pa ne,
vedno se trudimo, da premagamo vse.
Ker Eko šola smo, jemo zdravo,
zato hitrejši in močnejši smo.
Ni nam važno zmagati,
samo tekmo opraviti.
Po tekmi opravljeni,
veseli smo vsi,
sploh pa zato, ker smo zmagali.
Noben nam ne seže do kolen,
ker tako hitro tečemo in
tako močno žogico mečemo.
Včasih tudi izgubimo, ampak
se še vedno veselimo, saj vemo,
da bomo naslednjí kolajno osvojili
in se bomo še bolj veselili.

Aljaž Eržen, Manja Guček in Amira Kasumović

dogodki

Intervju znana osebnost

Spremljali smo Evropsko prvenstvo v košarki za člane – Poljska 2009

V mesecu septembru je na Poljskem potekalo evropsko prvenstvo v košarki za člane. Že v predtekmovanju se je izkazalo, da napovedi naših košarkašev, da tokrat naredijo vse za odmevnejši rezultat, niso bile »iz trte zvite«, temveč resnične. Najtežja je bila prva tekma, ko so imeli na papirju najlažjega nasprotnika, Veliko Britanijo, katero so premagali s trinajstimi točkami. Sledila

je tekma s Srbijo, nepričakovano lahka zmaga, nato pa na zadnji tekmi tesen poraz po podaljškú s favoriti, Španijo.

V drugem delu tekmovanja so naši najprej z visoko razliko premagali Litvo, nato domačine in nazadnje še s tesnim rezultatom za nas vedno neugodne nasprotnike, Turčijo. Sledil je četrtfinale. Zmaga je pomenila boj za medalje, poraz samo

borbo od 5. do 8. mesta. Na žalost se je v ekipi poškodovanemu Matjažu Smodišu pridružil še Goran Dragí, tako da je na mestu organizatorja igre ostal le **Jaka Lakovič, naš bivši učenec.**

V napeti tekmi je na koncu slavila Slovenija proti Hrvaški in tako že dosegla »zgodovinsko« uvrstitev: najmanj 4. mesto na EP. Kako težka je bila naša predtekmovalna skupina,

kaže rezultat, da so se kar tri reprezentance uvrstile med najboljše štiri v Evropi.

V polfinalu so se naši ponovno pomerili z reprezentanco Srbije. Poznalo se je, da so nosilci naše igre utrujeni. Najbolj obremenjen je bil prav gotovo Jaka, ki je vrhunsko vodil igro

vse tekme in zadeval koše v pomembnih trenutkih, tako rekoč brez minute počitka. Tesen poraz s Srbijo po podaljšku in nato še tesnejši z Grčijo je na koncu zadostoval za 4. mesto. Ostali smo brez medalje, malo razočarani, pa ne zaradi igre in borbe naše reprezentance, pač pa

zaradi tega, ker menimo, da so si fantje to medaljo resnično zaslužili. Ker smo ponosni na to, da je bil Jaka naš učenec, smo ga preko spleta prosili za kratek intervju. Prijazno se je odzval našemu vabilu in odgovoril na nekaj vprašanj o svoji uspešni športni poti.

Vprašanja za Jako Lakoviča, našega bivšega učenca, sedaj igralca španskega kluba Barcelone ter dolgoletnega člana naše košarkaške reprezentance, so sestavili učenci OŠ Božidarja Jakca: Katarina Beton, Leonтина Dželadini, Nika Žibert, Andreja Vidregar, učenke 8. razredov ter fantje 7. b razreda.

Pri katerih letih ste začeli trenirati ter kje in zakaj ste se odločili za košarko? Košarko sem začel trenirati nekje v četrtem razredu, najmočnejši razlog za mojo odločitev pa so bili moji prijatelji, ki so prav tako začeli trenirati. In seveda zato, ker sem bil že od malih nog čisto nor na šport.

Ali se še spomnite, kdo vas je učil prvih košarkarskih veščin na naši šoli? Ja, to sta bila Ciril Hribar in Darja Borovšek.

Verjetno ste igrali košarko v šolski ekipi, zato vas sprašujem, ali vam je kakšen dogodek, uspeh posebno ostal v spominu iz tega obdobja? Seveda, najbolj so mi ostali v spominu derbiji proti 'stari šoli', ki so bili vedno polni energije in čustev. Verjetno se bo slišalo smešno, ampak na te tekme smo se vsi prav resno pripravljali.

Ste za našo šolo tekmovali še v kateri drugi športni panogi (kateri in ali se še spomnite katero mesto ste dosegli)? Ja, za našo šolo sem nastopal tudi v malem nogometu in atletiki. Spomnim se, da sem bil občinski prvak in tretji na ljubljanskem prvenstvu v skoku v daljino.

Ali imate lepe spomine na našo šolo? Zelo lepe. Na šolo me vežejo zelo lepi spomini.

Na kateri srednji šoli ste nadaljevali šolanje? Na gimnaziji Šiška (športni oddelek).

V katerih klubih ste do sedaj igrali? Do sedaj sem igral pri Slovanu iz Ljubljane, Krki Novo mesto, Panathinaikosu iz Aten in FC Barceloni.

Koliko časa na dan oz. teden porabite za igranje košarke? Ogromno, košarka zavzema večji del mojega urnika. Čas treningov je odvisen od tekem in potovanj. V povprečju pa treniram okrog štiri ure na dan in odigram vsaj dve tekmi na teden.

Vas je kdaj hujša poškodba oddaljila od treningov in za koliko časa? Ne.

Ali vas košarka še vedno tako veseli kot na začetku kariere? Seveda me še vedno veseli, ampak zadnjih osem let, odkar igram v klubih, ki sodijo v evropski vrh, je košarka zame postala več kot le veselje in igra. V vrhunski košarki je potrebno veliko odrekanja, trdega dela, sicer ne ostaneš dolgo na vrhu. Vrhunska košarka v Evropi in seveda v Ameriki lahko rečem, da je velik posel in vsak dan se je treba ponovno dokazovati. Tisto začetniško veselje se spremeni v veliko borbo. Kljub vsemu pa, če ne bi čutil več tega veselja in ljubezni do košarke, ne bi bil tako uspešen.

Na kaj ali kateri športni dosežek ste najbolj ponosni? Veliko je bilo uspehov v moji dosedanji karieri, tako da sem

interview JAKA LAKOVIČ

prav na vsakega zelo ponosen in to zato, ker vem, da je bilo za vsakega potrebno trdo delati.

Ste kdaj pomislili, da bi bili uspešni pri katerem drugem športu? Verjetno. Že od majhnega sem bil zelo športen tip človeka in verjetno bi bil tudi v kakšnem drugem športu uspešen.

Kaj najraje počnete v svojem prostem času?

Svoj prosti čas najraje preživim z mojo deklico, prijatelji, deskam po internetu, berem (predvsem na potovanjih), igram video igrice ter gledam filme in serije.

Vas je šport kdaj oviral pri ljubezenskem življenju? Ne.

Kaj boste počeli po končani karieri? Želim postati vrhunski košarkarski trener vrhunskega evropskega kluba in selektor slovenske moške košarkarske reprezentance.

šola v naravi

Bila sem v Bohinju

V ponedeljek, 18. 5. 2009, smo vsi že zgodaj nestrpno čakali na avtobus, da nas popelje v Bohinj na naš tabor. Ko je avtobus le prispel, smo se usedli na sedeže in se odpeljali. Ustavili smo se na Bledu in skupaj z račkami pojedli sendviče. Rešili smo naloge in nadaljevali pot do penziona Bohinj v Stari Fužini.

Ko smo prispeli, smo zložili prtljago, nato pa zunaj na klopcah reševali naloge. Kasneje smo se tudi igrali. Po odličnem kosilu smo pripravili nahrbtnike in odšli v gozd, kjer smo reševali naloge in nabirali palčke za splav. V bližini Bohinjskega jezera smo skupaj z učiteljico naredili splave in jih spuščali po vodi. Meni je razpadel. Škoda! Imeli smo pol ure prostega časa in z Nežo sva se igrali družabne igre. Po večerji smo imeli zabavo, a ker smo bili utrujeni, smo kar hitro zaspali. Naslednji dan smo se zjutraj oblekli, si umili zobe in po okusnem zajtrku odšli na pohod okoli Bohinjskega jezera. Prehodili smo več kot polovico poti, nazaj pa nas je pripeljala ladjica. Sledilo je odlično kosilo, Anin rojstni dan, iskanje skritega zaklada in obisk gorskih reševalcev. Skupaj smo učiteljico z nosili privezali na drevo in jo tudi rešili. Šli smo se med dvema ognjema in vesela sem bila, ker je naša skupina velikokrat zmagala. Zvečer smo imeli zabavo v pižamah. Tretji dan smo po zajtrku odšli do Studora, kjer smo si ogledali Oplenovo hišo. Tam smo videli zelo veliko starih stvari: burkle, črno kuhinjo, hodulje ... Mimgrede smo se ustavili pri studorskih kozolcih in jih narisali. Ko smo se vrnili v penzion, smo dali potovalke v avtobus in šli na kosilo.

Napočil je čas, da se vrnemo domov. Med potjo sem nestrpno čakala, da vidim starše, babico in sestri. Pričakali sta me sestrici in skupaj smo odšle domov. To je bil moj najboljši tabor do sedaj. V Bohinju bi ostala še nekaj dni, saj je bil tabor nepozaben.

Lucija Vidergar, 3. PŠH

športni dan **Komna**

Nika, Naja in Eva so se veselile uspešnega pohoda na Komno.

Poreč

V ponedeljek, 7. 9. 2009, so se vsi peti razredi vključno z učitelji odpravili na šolske počitnice v Poreč na morje.

Tam so se učili plavati, čeprav že znajo, in skakali s pomola. Ko je petošolec prvič poskusil, se je bal, ampak je skočil in pljusnil v vodo. Ko je zagledal neznano ribo, je hitro priplaval iz vode in smo že mislili, da je videl morskega psa. Ko je izgovoril nekaj besed, smo razumeli, kaj govori. Rekel je, da je zagledal ribo, ki ima na nosu sabljo in bila je zelo velika.

Kupovali so si pečen krompirček in sladoled. Skakali smo s kock. Vreme je bilo sončno, samo enkrat je malo padal dež, vendar otrok tega ni zanimalo in so se še vedno kopali. Ko je minilo pet dni, smo se odpravili nazaj v Ljubljano.

Katarina Ilić, 5. a

DOGODKI

uraja Nina Bernard

